

онная культура формируется только в стабильных целостных коллективах. А созданная организационная культура способствует устойчивости персонала. Оказывается, что организационная культура – важнейший фактор ориентации на конечный результат. Она обеспечивает реализацию выдвинутых установок за счет эффекта эмерджентности [1, с. 35-38]. Кроме того, эффект сплоченности функционирующего коллектива – фактор успешности производства.

В условиях любого предприятия, где работают живые люди, складываются объективные предпосылки к формированию общего корпоративного интереса, фиксирующиеся в сознании людей. Они понимают, что работники и руководители, а также собственники связаны по принципу – «все в одной лодке!». Общий корпоративный интерес зарождается в результате совпадения элементов в структуре личных интересов участников хозяйственной деятельности организации. Сформировавшиеся групповые интересы выступают в качестве объективной основы целостности коллектива. У людей создается соответствующая система ценностей и приоритетов, они осуществляют действия коллективного характера, направленные на решение задач общих для всех членов коллектива.

Таким образом, очевидно, что тема организационной культуры является востребованной исходя из практических нужд хозяйствования с учетом инновационных потребностей страны и процессов глобализации.

Литература:

1. Бабаев Б.Д., Романова О.С. Общий корпоративный интерес как основа организационной культуры организации (к вопросу о поисках путей повышения эффективности производства). //Материалы 9 международной научно-практической конференции «Ключевые вопросы современной науки» – 2013. – Том 9, Экономика – София «БялГРАД-БГ» ООД. – с. 35-38.

2. Россия в цифрах: Краткий статистический справочник. М.: Госкомстат России, 2011. – с.99.

К.е.н. Кубах Т.Г.

ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ»

ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ КАТЕГОРІЇ РИНОК

В економічній літературі поняття «ринок» носить дуалістичний характер. Ринок у широкому розумінні слова розглядається, як система організації економіки, що виникла в результаті природного розвитку, еволюції економічних відносин. Також можна сказати, що це загальна форма взаємозв'язку економічної діяльності, за допомогою якої реалізуються переміщення товарів, робочої

сили й капіталів відповідно до змін їхньої прибутковості в різних сегментах економічного простору.

У вузькому розумінні під поняттям «ринок» можна вважати взаємозв'язок попиту та пропозиції. Вирішальним при цьому є не місце, а співпраця продавця й покупця, що сприяють вирівнюванню попиту та пропозиції, яке відбувається через механізм ціноутворення, оскільки в результаті взаємодії попиту та пропозиції формується ціна, що врівноважує кількість запропонованих і кількість споживаних товарів і послуг. Слід зазначити, що ринок у широкому розумінні слова закономірно містить в собі ринок у вузькому розумінні.

Оскільки поняття ринку – це поняття багатогранне, то має місце й існування безлічі визначень ринку. Наприклад Б.А. Райзберг визначає ринок як систему економічних відносин між людьми, підприємствами, державами, що опирається насамперед на принцип, відповідно до якого все у світі продається й купується, обмінюється на вільній основі, без примусу, але з дотриманням правил платності. За його словами, «ринок – це економічні відносини, що будуються на основі ринкових законів і принципів». А.Маршалл говорив про ринок, як про «механізм зносин продавця й покупця один з одним, де ціни регулюються без зовнішнього втручання».

Такі автори як Пол Самуельсон, В.Нордхаус дають таке визначення: «ринок – це механізм, за допомогою якого покупці й продавці взаємодіють для встановлення цін і кількостей товарів або послуг. В свою чергу в радянській енциклопедії за редакцією Прохорова А.М., зазначено, що ринок – сфера товарного обміну.

В свою чергу К.Макконнелл, С.Брю трактують ринок «як механізм відомості продавця й покупця» Нарешті, у самому широкому, універсальному трактуванні поняття «ринку» економісти асоціюють із ринковою економікою в цілому. Оскільки ринок функціонує в певній економічній системі і в той же час виступає як самостійна підсистема, то це викликає певну специфіку у формах його прояву (різна організація ринку, різна питома вага ринкових відносин у всій економічній системі, різні форми, методи й розміри регулювання ринку й т.д.).

Отже «ринку», як економічна категорія представляє собою сукупність багатьох видів ринків, які діляться по певним груповим ознакам. Зауважимо, що класифікація ринків, яка зустрічається в економічній літературі, різноманітна, оскільки в основу можуть бути покладені різні критерії. Наприклад ринок на думку М.А. Сажной і Г.Г. Чибрикова, включає три основні елементи: ринок товарів і послуг, ринок праці, ринок капіталу.

Ряд авторів Гельдман Г.А., Мальцева Е.С., Ставцева Т.І. пропонують структуру ринку за економічним призначенням: ринок засобів виробництва, ринок праці, фінансовий ринок, ринок споживчих товарів і послуг, інформаційний ринок. Опираючись на наведені характеристики та складові елементи ринку, на наш погляд більш чіткою є структура ринку яка представлена в роботі Манакова Т.А. та монографії Гойко А.Ф., які ми взяли за основу.

Ми пропонуємо більш чітку за економічним призначенням класифікацію: споживчі ринки, ринок засобів виробництва, ринок інформації та інтелектуальної власності, фінансовий ринок, ринок робочої сили (рис. 1).

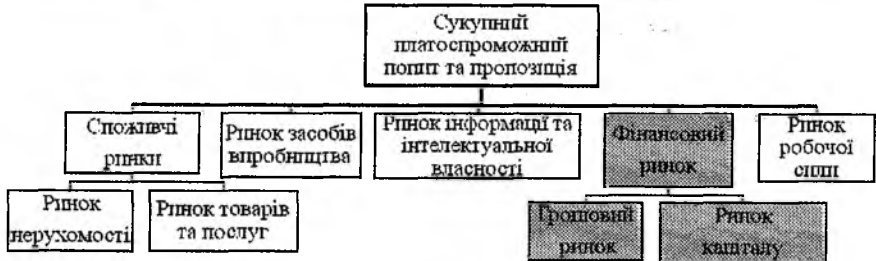

Рис. 1.1. Узагальнена класифікація ринків

В умовах функціонування ринкової економіки важливого значення набуває саме фінансовий ринок, що забезпечує рух фінансових ресурсів від інвесторів до реципієнтів. Відповідно в структуру фінансового ринку включається грошовий ринок та ринок капіталу. Саме фінансовий ринок сприяє стимулюванню та посиленню фінансових потоків в економіці країни, в тому числі між зазначеними складовими елементами ринку в цілому, оскільки фінансові потоки обслуговують практично кожну угоду, що укладається як на споживчому ринку, так і на ринку засобів виробництва, ринку робочої сили, ринку інформації та інтелектуальної власності. Ситуація на кожному із зазначених ринків тією чи іншою мірою впливає на формування економічної безпеки в країні. Важливе місце серед них посідає фінансовий ринок, а в його структурі одним із визначальних є ринок капіталу.

Література:

1. Гойко А. Ф. Организация рынка финансового капитала и инвестиций в Украине. – К. : Будівельник, 1995. – 208 с.
2. Манакова Т. А. Финансовый рынок России и его инфраструктура (Федеральный и региональный уровни исследования) / Т. А. Манакова. – Кемерово : Кузбассвузиздат, 2001. – 160 с.
3. Маслова С. О. Фінансовий ринок : навч. посіб. [друге видання, виправлене] / С. О. Маслова, О. А. Опалов. – К. : «Каравела», 2003. – 344 с.